

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ

ວັນອາທິດ ທີ 13 ກໍລະກະດາ 2025 (7-13-2025)

ເຮົາຈະສູນເສັງຄວາມລອດພັນຂອງເຮົາບໍ່?

ຈຸດສຳຄັນໃນບົດຮຽນ: ພຣະເຈົ້າຮ້ອງໄຫ້ເພື່ອລູກໆຂອງພຣະອົງໃນການປົກປ້ອງຢ່າງປອດພັຍໄວ້ໃນກຳມີຂອງພຣະອົງ.

ພຣະຄຳພີຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:

ຄູສອນໂຮງຮຽນວັນອາທິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖອດແຫວນແຕ່ງ່າງຂອງລາວ, ວາງໄວ້ໃນມືອາຍຸສິບສອງປີຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະໄດ້ບອກວ່າ, "ໃຊ້ມືທັງສອງ, ກຳແຫວນນີ້ໃຫ້ແໜ້ນເທົ່າທີ່ເຈົ້າຈະເຮັດໄດ້." ແລ້ວລາວກໍເອົາມືທີ່ໃຫຍ່ກວ່າຂອງຕົນໂອບຮອບມືຂ້າພະເຈົ້າຢ່າງໜັກແໜ້ນແລະຖາມວ່າ, "ເຈົ້າຄິດວ່າມີໃຜຈະດຶງເອົາແຫວນຈາກພວກເຮົາໄດ້ບໍ່?" "ບໍ່ມີໂອກາດ," ນີ້ແມ່ນຄຳຕອບທີ່ໝັ້ນໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ຫຼັງຈາກນັ້ນລາວໄດ້ຕອບຄຳຖາມກ່ອນໜ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າກ່ຽວກັບການໃຫ້ແນ່ໃຈເຖິງຄວາມລອດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. "ການກຳແຫວນນີ້ແມ່ນຮູບພາບຂອງວິທີທີ່ພຣະເຈົ້າຖືພວກເຮົາໄວ້ຢ່າງປອດພັຍ. ພຣະອົງແລະພຣະເຢຊູມີພວກເຮົາຢູ່ໃນມືຂອງພຣະອົງແລະບໍ່ມີຫຍັງສາມາດເອົາພວກເຮົາອອກຈາກການດູແລປົກປ້ອງຂອງພຣະອົງໄດ້." ຫາທົດສະວັດຕໍ່ມາ, ຂ້າພະເຈົ້າຍັງຈຳການສົນທະນານັ້ນແລະຕົວຢ່າງທີ່ຄູສອນຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ນຳໃຊ້ເພື່ອບົ່ງບອກຄວາມປອດພັຍແຫ່ງຄວາມລອດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ຖືຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະພຣະອົງຈະບໍ່ເຄີຍປ່ອຍໃຫ້ອອກໄປ! ຄວາມລອດຂອງຂ້າພະເຈົ້າເປັນຂອງປະທານທີ່ໄດ້ລ້າງຈາກພຣະເຈົ້າ, ແລະພຣະອົງຖືຮັກສາຄວາມສັມພັນຂອງເຮົາໂດຍອຳນາດຂອງພຣະອົງ. ການກັບໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະການສືບຕໍ່ສາຍພົວພັນຂອງຂ້າພະເຈົ້າກັບພຣະເຈົ້າ, ທັງສອງແມ່ນໂດຍອຳນາດຂອງພຣະອົງ—ບໍ່ແມ່ນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ເມື່ອເຮົາພະຍາຍາມເຮັດຕາມຄວາມເຊື່ອຂອງເຮົາ, ເຮົາອາດຄິດວ່າເຮົາຈະສູນເສັງມັນ. ບໍ່ເປັນດັ່ງນັ້ນ. ຂໍໃຫ້ຄົນພົບວິທີທີ່ພຣະເຈົ້າຖືຮັກສາພວກເຮົາ, ເຖິງແມ່ນວ່າຢູ່ໃນຄວາມອ່ອນແອແລະຄວາມສົງສັຍຂອງເຮົາ.

ພຣະຄຳພີກ່າວວ່າຢ່າງໃດ? (ເບິ່ງຕາມຫົວຂໍ້ 1, 2, ແລະ 3,)

ສຶກສາພຣະຄຳພີ

1. ໂຢຮັນ 10:7-11

7. ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວອີກວ່າ, "ເຮົາບອກທ່ານທັງຫຼາຍຕາມຄວາມຈິງວ່າ ເຮົາມີແຫຼະ, ເປັນປະຕູຂອງແກະທັງຫຼາຍ. 8. ບັນດາຜູ້ທີ່ມາກ່ອນເຮົານັ້ນກໍເປັນຂະໂມຍແລະໂຈນ ແຕ່ຝູງແກະບໍ່ໄດ້ຟັງເຂົາ. 9. ເຮົາມີແຫຼະ, ເປັນປະຕູ ຖ້າຜູ້ໃດເຂົ້າທາງເຮົາຜູ້ນັ້ນຈະພົ້ນ ແລ້ວຈະເຂົ້າອອກທັງຈະພົບອາຫານ. 10. ຂະໂມຍມາກໍພຽງແຕ່ຈະລັກ ຈະຂ້າ ແລະທຳລາຍເທົ່ານັ້ນ ຝ່າຍເຮົາໄດ້ມາເພື່ອເຂົາຈະໄດ້ຊີວິດ ແລະຈະໄດ້ຢ່າງຄົບບໍຣິບູນ. 11. ເຮົາມີແຫຼະ, ເປັນຜູ້ລ້ຽງແກະທີ່ດີ ຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີນັ້ນຍອມສລະຊີວິດຂອງຕົນເພື່ອຝູງແກະ.

ພຣະເຢຊູໄດ້ໃຊ້ສອງຄຳປຽບທຽບເພື່ອພັນລະນາວ່າພຣະອົງເອງເປັນແຫຼ່ງທີ່ມາແລະເປັນຜູ້ຖືຮັກສາຄວາມລອດຂອງພວກເຮົາ. ພຣະອົງໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນໂດຍການເອີ້ນຕົນເອງເຖິງສອງເທື່ອວ່າເປັນປະຕູຂອງແກະ ແລະຈາກນັ້ນສອງເທື່ອກໍພັນລະນາຕົວເອງວ່າເປັນຄົນລ້ຽງແກະທີ່ດີ. ປະຕູໝາຍເຖິງພຣະເຢຊູເປັນທາງແຫ່ງຄວາມລອດ. ພຣະອົງໄດ້ກົງກັນຂ້າມກັບຜູ້ທີ່ໃຊ້ປະຕູຮົວກັບຂະໂມຍແລະໂຈນຜູ້ທີ່ເລື່ອນຜ່ານຮົວແທນທີ່ຈະເຂົ້າໄປໃນທາງທີ່ຖືກຕ້ອງ. ພຣະເຢຊູເປັນວິທີທີ່ແທ້ຈິງຂອງຄວາມລອດ—ເປັນປະຕູສູ່ການພົວພັນກັບພຣະເຈົ້າ. ຫຼາຍຄົນເຊື່ອວ່າທຸກສາສນາແມ່ນຖືກຕ້ອງແລະການສະແດງອອກທາງວິນຍານກໍພຽງພໍເພື່ອຊອກຫາຄວາມລອດ. ພຣະຄຳພີບໍ່ໄດ້ສອນແບບນີ້. ຊາວຄຣິສະຕຽນເຊື່ອວ່າພຣະເຢຊູເປັນທາງດຽວແຫ່ງຄວາມລອດ. ນັກວິຈານພິຈາລະນາວ່າພວກເຮົາມີໃຈ-ຄັບແຄບ. ພວກ

ເຮົາບໍ່ເປັນທັງສອງ. ພວກເຮົາພຽງແຕ່ຕິດຕາມພຣະເຢຊູແລະຮັບເອົາພຣະອົງຕາມພຣະຄໍາຂອງພຣະອົງ. ພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວວ່າ, “ເຮົາເປັນທາງນັ້ນ, ເປັນຄວາມຈິງ, ແລະເປັນຊີວິດ, ບໍ່ມີຜູ້ໃດມາຫາພຣະບິດາໄດ້ເວັ້ນແຕ່ໂດຍມາທາງເຮົາ” (ໂຍຮັນ 14:6). ເມື່ອພຣະເຢຊູພັນລະນາພຣະອົງເອງເປັນປະຕູແຫ່ງຄວາມລອດ, ພຣະອົງໄດ້ສື່ສານຄວາມເປັນຈິງນີ້ດ້ວຍສັນຍາລັກທີ່ມີອໍານາດ. ພຣະເຢຊູໄດ້ເນັ້ນໜັກວ່າ, “ເຮົານີ້ແຫຼະ, ເປັນປະຕູ ຖ້າຜູ້ໃດເຂົ້າທາງເຮົາຜູ້ນັ້ນຈະພົ້ນ” (10:9). ຢ່າງຈະແຈ້ງ, ພຣະເຢຊູຕ້ອງການໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້ວ່າພຣະອົງເປັນທາງດຽວແຫ່ງຄວາມລອດ. ເມື່ອມີຄົນອ້າງວ່າພຣະເຢຊູເປັນຄູສອນທີ່ດີ, ແຕ່ບໍ່ແມ່ນພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດອົງດຽວ, ພວກເຂົາເຈົ້າຂັດແຍ້ງກັນເອງ. ຖ້າພຣະເຢຊູເປັນຄູສອນທີ່ດີ, ນັ້ນໝາຍຄວາມວ່າພຣະອົງໄດ້ສອນຄວາມຈິງ, ແລະຄວາມຈິງທີ່ສໍາຄັນອັນນຶ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ສອນແມ່ນວ່າພຣະອົງເປັນວິທີດຽວແຫ່ງຄວາມລອດ. ຖ້າຫາກວ່າພຣະອົງໄດ້ຕົວະກ່ຽວກັບການນີ້, ຫຼັງຈາກນັ້ນພຣະອົງກໍບໍ່ແມ່ນຄູສອນທີ່ດີ-ພຣະອົງເປັນຜູ້ສື່ໂກງ. ເຈົ້າບໍ່ສາມາດເຊື່ອວ່າພຣະເຢຊູເປັນຄູສອນທີ່ດີແລະປະຕິເສດສິ່ງທີ່ພຣະອົງສອນ. ຄວາມເປັນຈິງທີ່ສໍາຄັນທີ່ສຸດຂອງຄໍາປະກາດຂອງພຣະເຢຊູຕັ້ງຂຶ້ນເປັນແຫຼ່ງດຽວແຫ່ງຄວາມລອດຄືການຟື້ນຄືນຊີວິດ. ພຣະເຢຊູຟື້ນຄືນມາຈາກຄວາມຕາຍ-ບໍ່ມີຜູ້ໃດໃນປະຫວັດສາດຂອງມະນຸດເຮັດແບບນັ້ນ! ດັ່ງນັ້ນ, ເມື່ອພຣະເຢຊູກ່າວຢ່າງກ້າຫານກ່ຽວກັບການເປັນພຽງວິທີດຽວແຫ່ງຄວາມລອດ, ເຈົ້າສາມາດໄວ້ວາງໃຈພຣະອົງໄດ້ເພາະວ່າສິດອໍານາດຂອງພຣະອົງໃນການເວົ້າໃນບັນຫາເຫຼົ່ານີ້ຖືກຍືນຍັນໂດຍການຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງພຣະອົງ. ພຣະເຢຊູໄດ້ເນັ້ນໜັກໃສ່ວຽກງານການຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງພຣະອົງໂດຍການສົມທຽບສຽງທີ່ແຕກຕ່າງກັນທີ່ແກະຟັງແລະທີ່ພວກເຂົາປະຕິເສດ. ກ່ອນໜ້ານີ້ພຣະອົງໄດ້ໃຫ້ຄໍາເຫັນວ່າຝູງແກະຂອງພຣະອົງໄດ້ຍິນສຽງຂອງພຣະອົງແລະຕິດຕາມພຣະອົງໄປ (10:3). ຂໂມຍແລະໂຈນໃນເຮືອງນີ້ປາກົດວ່າກໍາລັງເອີ້ນຝູງແກະໃຫ້ຕິດຕາມພວກເຂົາຄືກັນ, ແຕ່ວ່າບໍ່ໄດ້ຜົນ. ຄວາມລອດມາເຖິງຜູ້ທີ່ຕອບສນອງສຽງທີ່ຖືກຕ້ອງ-ສຽງຂອງພຣະເຢຊູ. ຫຼາຍສຽງຮຽກຮ້ອງຄວາມສົນໃຈຂອງທ່ານໃນມື້ນີ້, ຕັ້ງແຕ່ຄົນທີ່ທ່ານຮູ້ຈັກເປັນສ່ວນຕົວຈົນເຖິງສຽງດັງທີ່ບໍ່ເປີດເຜີຍຕົວຕົນໃນສື່ສັງຄົມ. ມື້ນີ້ເຈົ້າຟັງໃຜ? ໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າເຈົ້າຟັງພຣະເຢຊູຫຼາຍກວ່າສຽງອື່ນໆທີ່ຮ້ອງເພື່ອຄວາມສົນໃຈຂອງເຈົ້າ. ມີສາມລັກສະນະທີ່ແຕກຕ່າງກັນຂອງການລ້ຽງແກະທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນພຣະທັມວັກນີ້: ຝູງແກະ, ປະຕູ, ແລະຜູ້ລ້ຽງແກະ. ພຣະເຢຊູຊົງເອີ້ນພຣະອົງເອງວ່າ “ຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີ” (ຂໍ້ 11). ພຣະອົງໄດ້ປ່ຽນຄໍາປຽບທຽບຈາກການເປັນປະຕູໄປຫາຜູ້ລ້ຽງແກະ. ພຣະເຢຊູໄດ້ໃຊ້ຄໍາປຽບທຽບທີ່ຂຍາຍອອກໄປ, ຊຶ່ງໝາຍຄວາມວ່າພຣະອົງໄດ້ແຕ້ມທິວຂໍ້ຕ່າງໆຈາກອົງປະກອບທົ່ວໄປຂອງວັດທະນະທັມໃນສະຕະວັດທໍາອິດ: ການລ້ຽງແກະ. ພຣະເຢຊູເປັນວິທີການຂອງຄວາມລອດແລະສນັບສນູນຂອງຄວາມລອດໄດ້. ພຣະອົງເປັນວິທີທີ່ທ່ານເຂົ້າສູ່ຄວາມລອດແລະເປັນຜູ້ທີ່ບໍາລຸງລ້ຽງການເຕີບໂຕຂອງທ່ານໃນຖານະເປັນຜູ້ເຊື່ອ. ພຣະອົງຊົງເປັນພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດແລະສນັບສນູນຂອງທ່ານ. ເນື່ອງຈາກພຣະເຢຊູເປັນຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີຂອງທ່ານ, ພຣະອົງຈຶ່ງເບິ່ງແຍງທ່ານ. ພຣະອົງຊົງສນັບສນູນທ່ານໃນເວລາທີ່ທ່ານອ່ອນແອ, ປິ່ນປົວຄວາມເຈັບປວດຂອງທ່ານ, ແລະລ້ຽງທ່ານໃນເວລາທີ່ທ່ານເຮັດບໍ່ໄດ້. ພຣະເຢຊູໃນຖານະເປັນຜູ້ລ້ຽງແກະທີ່ດີຂອງທ່ານເປັນຮູບພາບຂອງຮິດອໍານາດຂອງພຣະອົງເພື່ອຄໍາປະກັນຄວາມລອດຂອງທ່ານ. ເມື່ອຄວາມເຊື່ອຂອງທ່ານອ່ອນແອແລະຄວາມສົງສັຍເປັນບັນຫາ, ພຣະເຢຊູເປັນທີ່ຍືນຍູ່ຢ່າງໝັ້ນຄົງ. ພຣະອົງຈະບໍ່ຖິ້ມທ່ານຫຼືປະປ່ອຍທ່ານ, ບໍ່ວ່າຈະມີຫຍັງເກີດຂຶ້ນໃນຊີວິດຂອງທ່ານກໍຕາມ.

ເຈົ້າໄດ້ເຫັນສັດຕູລັກ, ຂ້າ, ແລະທໍາລາຍໃນວັດທະນະທັມຂອງພວກເຮົາແນວໃດ?

2. ໂຍຮັນ 10:14-18

14. ເຮົານີ້ແຫຼະ, ເປັນຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີ ເຮົາຮູ້ຈັກແກະຂອງເຮົາ ແລະແກະຂອງເຮົາຮູ້ຈັກເຮົາ. 15. ເໝືອນດັ່ງພຣະບິດາຊົງຮູ້ຈັກເຮົາແລະເຮົາຮູ້ຈັກພຣະບິດາ ແລະຊີວິດຂອງເຮົາ ເຮົາກໍສລະເພື່ອແກະ. 16. ແກະອື່ນອີກທີ່ບໍ່ແມ່ນແຕ່ຄອກນີ້ເຮົາກໍມີຢູ່ ແກະເຫຼົ່ານັ້ນເຮົາຕ້ອງພາມາເໝືອນກັນ ແລະເຂົາຈະຟັງສຽງຂອງເຮົາ ແລ້ວຈະຮວມເປັນຝູງດຽວ ແລະມີຜູ້ລ້ຽງພຽງຜູ້ດຽວ. 17. ດ້ວຍເຫດນີ້ພຣະບິດາຈຶ່ງຊົງຮັກເຮົາ ເພາະເຮົາສລະຊີວິດຂອງເຮົາເພື່ອຈະຮັບຊີວິດນັ້ນຄືນອີກ. 18. ບໍ່ມີຜູ້ໃດຍາດເອົາຊີວິດໄປຈາກເຮົາ ແຕ່ເຮົາສລະຊີວິດດ້ວຍໃຈສມັກຂອງເຮົາເອງ ເຮົາມີສິດທີ່ຈະສລະຊີວິດນັ້ນແລະມີສິດທີ່ຈະຮັບຄືນອີກ ຄໍາສັ່ງນີ້ເຮົາໄດ້ຮັບຈາກພຣະບິດາຂອງເຮົາ.”

ພຣະເຢຊູແລະພຣະເຈົ້າມີຄວາມສັມພັນທີ່ເປັນເອກະລັກສນິດສນົມ. ພຣະອົງບໍ່ພຽງແຕ່ເປັນພຣະບິດາແລະພຣະບຸດເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ເປັນ

ສອງພາກສ່ວນທີ່ເທົ່າທຽມກັນຂອງພຣະເຈົ້າຕຣິເອກະນຸພາບ. ໃນຂະນະທີ່ນັ້ນເປັນຄວາມລຶກລັບທີ່ໜ້າອັສຈັນ, ມັນຍັງເປັນທີ່ໜ້າຍ້ານກົວ. ພຣະເຈົ້າແລະພຣະເຢຊູມີຄວາມສຸກໃນການຮ່ວມກັນທີ່ບໍ່ມີການປຽບທຽບໄດ້, ເຊື່ອມໂຍງໃນວິທີທີ່ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດບັນລະຍາຍໄດ້ຢ່າງເຕັມທີ່ແຕ່ຊື່ນຊົມເປັນຕົວຢ່າງທີ່ດີເລີດຂອງການເປັນເພື່ອນຮ່ວມງານ. ເມື່ອພຣະເຢຊູໄດ້ພັນລະນາເຖິງຄວາມສັມພັນຂອງພຣະອົງກັບເຈົ້າ, ພຣະອົງໄດ້ປຽບທຽບມັນກັບຄວາມສັມພັນອັນໃກ້ຊິດກັບພຣະບິດາຂອງພຣະອົງ. ພຣະອົງໄດ້ກ່າວວ່າ, "ເຮົາຮູ້ຈັກແກະຂອງເຮົາ, ແລະແກະຂອງກໍຮູ້ຈັກເຮົາ, ເໝືອນດັ່ງພຣະບິດາຊົງຮູ້ຈັກເຮົາ, ແລະເຮົາຮູ້ຈັກພຣະບິດາ" (ຂໍ້ທີ 14-15). ໃນຖານະເປັນຜູ້ລ້ຽງແກະທີ່ດີຂອງເຮົາ, ພຣະເຢຊູຮູ້ຈັກເຮົາຢ່າງສນິດສົມແລະເບິ່ງແຍງເຮົາຢ່າງກະຕືລືລົ້ນ. ພວກເຮົາຖືກມີຊື່ຜູ້ຕິດຕາມທີ່ຮູ້ຈັກເປັນສ່ວນບຸກຄົນ. ຈາກນັ້ນ, ພຣະເຢຊູພັນລະນາວ່າພຣະອົງຮັກແກະຂອງພຣະອົງຫຼາຍສຳເລັດ. ພຣະອົງໄດ້ເສັງສະສູງສຸດເພື່ອພວກເຮົາ. ການສິ້ນພຣະຊົນຂອງພຣະເຢຊູຢູ່ເທິງໄມ້ກາງແຂນແມ່ນຈຳເປັນສຳລັບຄວາມລອດຂອງເຮົາ. ຄິດກ່ຽວກັບຄວາມເລິກຂອງການເສັງສະສູງຂອງພຣະອົງແລະຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທີ່ພຣະອົງໄດ້ຈ່າຍເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມລອດຂອງທ່ານ! ເນື່ອງຈາກພຣະເຢຊູໄດ້ໄປເຖິງຈຸດສູງສຸດນີ້ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມລອດຂອງທ່ານ, ມັນມີຄວາມໝາຍບໍ່ທີ່ຈະສົມມຸດວ່າມັນຈະສູນເສັງໄດ້ງ່າຍ? ໃນເວລາທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ຈ່າຍຄ່າສຳລັບຄວາມລອດຂອງທ່ານ, ມັນເປັນການແກ້ໄຂຖາວອນເພື່ອການແຍກອອກຈາກພຣະເຈົ້າ. ເມື່ອພຣະເຢຊູສິ້ນຊີວິດເພື່ອເຮົາ, ພຣະອົງກໍເຮັດຢ່າງເຕັມໃຈ. ບໍ່ມີໃຜເອົາຊີວິດຂອງພຣະເຢຊູໄປຈາກພຣະອົງ. ພຣະເຢຊູເລືອກທີ່ຈະຕາຍ. ພຣະອົງໄດ້ເນັ້ນໜັກເຖິງຄວາມຈິງນີ້, "ບໍ່ມີຜູ້ໃດຍາດເອົາຊີວິດໄປຈາກເຮົາ" (ຂໍ້ 18), ຊຶ່ງໝາຍຄວາມວ່າບໍ່ມີໃຜເອົາຊີວິດຂອງພຣະອົງຈາກພຣະອົງ. ພຣະອົງໄດ້ໃຫ້ມັນຢ່າງລ້າງ. ພຣະອົງໄດ້ເສັງສະສູງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນປັດສາດ: ມະນຸດສົມບູນແບບຕາຍເພື່ອຄົນບໍ່ສົມບູນແບບ; ຜູ້ຊາຍທີ່ບໍ່ມີບາບຕາຍເພື່ອຄົນບາບຊົ່ວ. ໃນສະພາບການນີ້, ພຣະເຢຊູຍັງໄດ້ເຕືອນຜູ້ທີ່ມາເຕົ້າໂຮມກັນຢູ່ອ້ອມຮອບພຣະອົງວ່າພຣະອົງຈະປະທານຊີວິດຂອງພຣະອົງໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນຈຳນວນຫຼາຍ. ພຣະເຢຊູຕາຍເພື່ອໃຫ້ຫຼາຍລ້ານຄົນມີສາຍສັມພັນກັບພຣະເຈົ້າ. ພຣະເຢຊູໄດ້ຄາດຄະເນວ່າປະຊາຊົນຈຳນວນຫຼາຍຈະ "ຟັງສຽງຂອງເຮົາ" ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນ "ຈະມີຝູງນຶ່ງ" (ຂໍ້ 16). ເມື່ອພຣະເຢຊູສິ້ນພຣະຊົນ, ມັນແມ່ນການບາບຂອງມະນຸດ, ບໍ່ແມ່ນແຕ່ພວກຊົນຊັ້ນສູງທາງສາສນາຈຳນວນໜ້ອຍເທົ່ານັ້ນ. ພຣະອົງປາຖນາທີ່ຈະເຕົ້າໂຮມຝູງໃຫຍ່, ເປັນຝູງສັດນິລັນດອນຂອງຜູ້ເຊື່ອຖືທີ່ເຕົ້າໂຮມກັນຢ່າງຖາວອນໃນສາຍພົວພັນກັບພຣະເຈົ້າ. ທ່ານເປັນຄົນນຶ່ງທີ່ພຣະເຢຊູຕາຍເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ລອດ. ນີ້ບໍ່ແມ່ນການກະທຳທີ່ຫຍາບຄາຍເພື່ອຊຸກຍູ້ການແກ້ໄຂແບບຊົ່ວຄາວ. ມັນເປັນການເສັງສະສູງທີ່ບໍ່ສາມາດປຽບທຽບໄດ້ທີ່ເຮັດໃຫ້ຄວາມລອດເປັນໄປໄດ້. ລາຄາທີ່ຈ່າຍເພື່ອສ້າງຄວາມສັມພັນຂອງທ່ານກັບພຣະເຈົ້າແມ່ນສູງຫຼາຍ, ພຽງພໍທີ່ຈະຮັບປະກັນຄວາມສັມພັນຖາວອນກັບພຣະເຈົ້າທີ່ທົນທຸກພ້ອມຊື່. ພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ຕາຍເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມລອດຊົ່ວຄາວຫຼືບາງສ່ວນ. ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍແມ່ນສູງເກີນໄປສຳລັບສິ່ງທີ່ໜ້ອຍກວ່າຄວາມປອດພ້ອມນິລັນດອນ.

ເຈົ້າປະສົບກັບພຣະເຢຊູໃນຖານະຜູ້ລ້ຽງທີ່ດີຂອງທ່ານໃນທາງໃດແດ່?

3. ໂຢຮັນ 10:27-30

27. ແກະຂອງເຮົາກໍຟັງສຽງຂອງເຮົາ ແລະເຮົາກໍຮູ້ຈັກຝູງແກະນັ້ນແລະເຂົາຕາມເຮົາໄປ. 28. ຝ່າຍເຮົາກໍປະທານຊີວິດອັນຕລອດໄປເປັນນິດໃຫ້ແກ່ແກະນັ້ນ ແລະເຂົາຈະບໍ່ຈົບທາຍຈັກເທື່ອ ບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະຍາດເຂົາອອກຈາກມືຂອງເຮົາໄດ້. 29. ອັນທີ່ພຣະບິດາຂອງເຮົາໄດ້ຊົງປະທານໃຫ້ເຮົານັ້ນກໍໃຫຍ່ກວ່າສັບທຸກສິ່ງແລະບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະອາດຍາດອັນນັ້ນອອກຈາກພຣະທັດພຣະບິດາຂອງເຮົາໄດ້." 30. ເຮົາກັບພຣະບິດາກໍເປັນອັນນຶ່ງອັນດຽວກັນ."

ໃນໂລກສັມຍບູຮານ, ຜູ້ລ້ຽງແກະມັກເຕົ້າໂຮມຝູງແກະຂອງຕົນເຂົ້າກັນເພື່ອປົກປ້ອງແລະເປັນເພື່ອນ. ຝູງແກະຈະປະສົມກັນ, ແຕ່ເມື່ອເຖິງເວລາທີ່ຈະປະກອບເປັນຝູງສະເພາະແລະຍ້າຍໄປອ່ອນໃໝ່, ແກະຈະຕອບສນອງພຽງແຕ່ສຽງຂອງຜູ້ລ້ຽງຂອງພວກເຂົາເທົ່ານັ້ນ. ຜູ້ລ້ຽງແກະບໍ່ພຽງແຕ່ມີສຽງທີ່ໂດດເດັ່ນທີ່ຖືກນຳໃຊ້ເພື່ອສັນຍານຝູງແກະຂອງພວກເຂົາ, ພວກເຂົາຍັງເອີ້ນພວກມັນດ້ວຍຊື່. ຕໍ່ກັບສິ່ງຫຍໍ້ທໍ້ນີ້, ພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວຕື່ມວ່າ, "ແກະຂອງເຮົາໄດ້ຍິນສຽງຂອງເຮົາ, ເຮົາຮູ້ຈັກແກະນັ້ນ, ແລະພວກເຂົາຕິດຕາມເຮົາ" (ຂໍ້ 27).

ເຄື່ອງໝາຍອັນນຶ່ງຂອງຄວາມລອດຂອງທ່ານແມ່ນການໄດ້ຍິນພຣະສຸລະສຽງຂອງພຣະເຢຊູແລະຕອບສນອງຕໍ່ພຣະອົງ. ພຣະເຢຊູເວົ້າໃນມື້ນີ້ໂດຍຜ່ານພຣະຄັມພີ. ເມື່ອທ່ານໄດ້ຍິນຂ່າວປະເສີດ, ທ່ານໄດ້ຕອບສນອງໃນທາງບວກ. ນີ້ເປັນສັນຍານທີ່ດີທີ່ທ່ານເປັນແກະໂຕນຶ່ງຂອງພຣະອົງ. ທ່ານບໍ່ໄດ້ປະຕິເສດຂໍ້ຄວາມແຕ່ໄດ້ຮັບເອົາມັນ, ນຳໄປສູ່ການກັບໃຈເຫຼື້ອມໃສຂອງທ່ານ. ທ່ານໄດ້ຍິນພຣະສຸລະສຽງຂອງພຣະເຢຊູແລະຕອບສນອງ. ທ່ານເປັນສ່ວນນຶ່ງຂອງຝູງໃຫຍ່, ແຕ່ທ່ານໄດ້ຍິນພຣະສຸລະສຽງຂອງພຣະເຢຊູແລະຕິດຕາມພຣະອົງ. ສຳລັບຜູ້ທີ່ຕອບສນອງໃນວິທີການນີ້, ພຣະເຢຊູສັນຍາວ່າຈະໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຊີວິດນິລັນດອນ. ທ່ານໄດ້ຮັບຊີວິດນິລັນດອນໃນຕອນທີ່ທ່ານໄດ້ກັບໃຈ. ນັ້ນຄືເວລາທີ່ເຈົ້າໝັ້ນໃຈໃນການເຊື່ອມຕໍ່ອັນຖາວອນກັບພຣະເຈົ້າແລະສະຖານທີ່ກັບພຣະອົງຕລອດໄປ. ຊີວິດນິລັນດອນຂອງທ່ານອາດຈະຄົບເຕັມໃນຕອນຈົບຊີວິດ, ແຕ່ວ່າມັນໄດ້ຮັບໃນຂະນະທີ່ທ່ານໄວ້ວາງໃຈພຣະເຢຊູໃຫ້ເປັນພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດຂອງທ່ານ. ພຣະເຢຊູໄດ້ໃຫ້ຊີວິດນິລັນດອນກັບທຸກຄົນທີ່ໄດ້ຍິນພຣະສຸລະສຽງຂອງພຣະອົງຮຽກຮ້ອງໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຄວາມລອດແລະເລືອກທີ່ຈະຕິດຕາມພຣະອົງ. ພຣະອົງໃຫ້ຂອງຂວັນນີ້ເທື່ອດຽວແລະບໍ່ເຄີຍເອົາມັນກັບໄປ. ພຣະເຢຊູສັນຍາວ່າ, ເມື່ອພຣະອົງໃຫ້ຊີວິດນິລັນດອນ, "ບໍ່ມີໃຜຈະດຶງພວກເຂົາອອກຈາກມືຂອງເຮົາໄດ້" (ຂໍ້ 28). ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ພຣະອົງໄດ້ກ່າວຕື່ມວ່າ, "ບໍ່ມີໃຜສາມາດດຶງພວກເຂົາອອກຈາກມືຂອງພຣະບິດາ" (ຂໍ້ 29). ພຣະເຈົ້າແລະພຣະເຢຊູມີພວກເຮົາຢູ່ໃນມືຂອງພຣະອົງ! ນັ້ນແມ່ນຮູບພາບທີ່ມີອຳນາດຂອງຄວາມປອດພັຍຂອງຄວາມລອດຂອງພວກເຮົາ. ດັ່ງທີ່ພຣະເຢຊູກ່າວວ່າ, "ພຣະບິດາຂອງເຮົາ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ມອບເຂົາເຈົ້າໃຫ້ກັບເຮົາ, ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າທັງປວງ" (ຂໍ້ 29). ທັງປວງໝາຍຄວາມວ່າທັງໝົດ. ພຣະເຈົ້າແລະພຣະເຢຊູຖືພວກເຮົາຢ່າງປອດພັຍໃນມືຂອງພຣະອົງແລະບໍ່ມີຫຍັງສາມາດລະເມີດການປົກປ້ອງຂອງພຣະອົງ. ພຣະເຈົ້າສັນຍາວ່າຈະຮັກສາພວກເຮົາຢ່າງປອດພັຍແລະຈະບໍ່ມີຫຍັງ-ແລະນັ້ນໝາຍຄວາມວ່າບໍ່ມີຫຍັງປົດປ່ອຍທ່ານຈາກຄວາມລອດທີ່ທ່ານມີຢູ່ໃນພຣະເຢຊູ. ພຣະຄັມພີພັນລະນາເຖິງປະສົບການນີ້ວ່າ "ຖືກຜະນຶກດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍ່ຮູ້ສຸດທີ່ສັນຍາໄວ້" (ເອເຟໂຊ 1:13). ນີ້ແມ່ນຄົບສຳເລັດການປົກປ້ອງຂອງຕຣີເອກະນຸພາບຂອງພວກເຮົາ! ພຣະເຈົ້າແລະພຣະເຢຊູມີພວກເຮົາຢູ່ໃນມືຂອງພຣະອົງ, ອີ່ມເອີບໂດຍພຣະວິນຍານທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນຂອງການປົກປັກຮັກສາຂອງພຣະອົງໃນໃຈຂອງພວກເຮົາ.

ນຳໃຊ້ໃນຊີວິດ

ພຣະເຈົ້າຮັກສາລູກໆຂອງພຣະອົງຢູ່ໃນມືຂອງພຣະອົງຢ່າງປອດພັຍ. ເມື່ອເຈົ້າມີຊີວິດຢູ່ຢ່າງປອດພັຍໃນຄວາມລອດຂອງເຈົ້າ, ຈົ່ງເຮັດສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ເມື່ອຄວາມສົງສັຍເກີດຂຶ້ນ. ເລືອກນຶ່ງໃນການນຳໃຊ້ໃນຊີວິດຕໍ່ໄປນີ້.

- **ໄວ້ວາງໃຈພຣະຄຣິດ.** ຄວາມໝັ້ນຄົງນິລັນດອນເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍການເບິ່ງຫາພຣະຄຣິດເພື່ອຄວາມລອດພົ້ນ. ສົນທະນາກັບຜູ້ນຳການສຶກສາພຣະຄັມພີຫຼືຄຣິສະຕຽນທີ່ໄວ້ວາງໃຈຜູ້ນຶ່ງກ່ຽວກັບການວາງຄວາມເຊື່ອແລະຄວາມໄວ້ວາງໃຈຂອງທ່ານໃນພຣະຄຣິດ.
- **ທ່ອງຈຳພຣະຄັມພີ.** ທ່ອງຈຳໂຢຮັນ 10:27-30 ແລະຄິດຕຶກຕອງເຖິງຄຳສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າ. ທຸກຄັ້ງທີ່ເຈົ້າສົງສັຍໃນຄວາມລອດຂອງເຈົ້າ, ຈົ່ງຈັບວັດຖຸນ້ອຍໆໄວ້ໃນມືຂອງເຈົ້າແລະຝຶກຊ້ອມຄຳສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ວ່າໃນຄວາມຄິດຂອງເຈົ້າຫຼືເຮັດໃຫ້ອອກສຽງດັງ. ຈົ່ງຂອບພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າທີ່ເຈົ້າໝັ້ນໃຈໃນພຣະອົງຫຼາຍກວ່າວັດຖຸທີ່ເຈົ້າບິບຄັນຢູ່ໃນກຳມືນັ້ນ.
- **ຍອມຮັບຄວາມຈິງຂອງພຣະເຈົ້າ.** ປະຕິເສດພື້ນຖານທາງອາລົມສຳລັບຄວາມເຊື່ອຂອງເຈົ້າແລະອີງໃສ່ສິ່ງທີ່ເຈົ້າຄິດແລະເຮັດຕາມຄຳແນະນຳຈາກພຣະຄັມພີ. ເມື່ອບັນຫາໃດນຶ່ງ (ເຊັ່ນຄວາມຕາຍຫຼືພະຍາດ) ເຮັດໃຫ້ທ່ານຍ້ານ, ຄົ້ນຫາສິ່ງທີ່ພຣະຄັມພີເວົ້າໃນຫົວຂໍ້ນັ້ນ ແລະເຮັດການຕັດສິນໃຈຂອງເຈົ້າໂດຍອີງໃສ່ຄວາມຈິງແທນທີ່ຈະແມ່ນຄວາມຮູ້ສຶກ.

ອຸປຸກໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສສັມພັນ <https://ulsb.org/sunday-school-2/> ແປໂດຍ PA

